

Олена Новаковська

Ти у мене є

Поезія

Київ
2020

*Я вдячна всім хто був зі мною в радості і смуті,
хто подарував мені любов і досвід,
з ким пізнавала красу світу і мала змогу бути собою,
хто завжди житиме в моєму серці*

ЗМІСТ

Колискова для пташки

Колискова для пташки	4
Поцілунки сонця	5
Нестримна злива	6
Ти не відчуєш	7
В мене все добре	7
Археологічне	8
Миттєвості весни	9
А це, так незрівнянно.....	10

Ангели мои

Любовь	12
Ангелы мои	13
Я приду провожать тебя в белом	14
Солнцем залитый дворик.....	14
Археологическое	15
С улыбкой.....	16
Светлое	17
Фотография.....	18
Вам	20
Несколько минут счастья.....	21
Мамуль	22
Феникс	23
Начало	24
Перекличка	26
Не плачь	28
Скамеечка.....	29
Спасибо	30
Что случилось?	32
Остаётся	34
Ниточки	35
Сходить с ума.....	36

То ли маки, то ли мальвы...

Так хочется.....	38
То ли маки, то ли мальвы.....	40
Мне бы не провожать.....	42
О том.....	43
Пир горой.....	44
Небо ласкает.....	46
Мой дед.....	47
И отца, и сына.....	48
Убегай-беги водица.....	49
Что я сделала?.....	50
Август в горячих ладонях.....	52

Волшебный аромат

Волшебный аромат.....	54
Мир пахнет мёдом.....	55
Негромко.....	56
В рубине виноградного вина.....	57
Февральское каминное.....	58
Захочешь, дозвонишься.....	60
Никогда.....	61
И послала бы.....	62
Как мало вас.....	63
Баю-бай.....	64
Записка для Адама.....	66
Ассоль никого не ждёт.....	66
Как скоро исчезаешь ты.....	67
Запах кофе.....	68

Не Шаганэ

На старт!.....	70
Взлётное.....	72
Жади́на.....	73
Кошки-мышки	74
Не Шаганэ.....	75
Двоечница	76
Прости, ковбой.....	77
Когда захочешь	78

На выдох

Если ты сможешь	80
Бог меня от тебя берёт.....	81
Но это будешь не ты	82
Без тебя.....	84
Уже листва желтеет под дождём	85
Ню.....	86
Осення колыбельная.....	87
Солнечный хмель	88
Это не просто	89
Имплантат.....	90
Я майское	91
Середина июля.....	92
Просто	93
Давай напьёмся.....	94
Да! Ты, конечно, будешь виноват!	94

Белыми птицами	95
Я в тебе не.....	96
Тепло ли тебе?	97
Мне бы... ..	98
Почти весна	99
Ещё не любовь... ..	100
Хмельные акации	101
Кашемировое	102
Молчание.....	103
Исчезаю.....	104
Тёплый песок	105
Не вписалась ни в один формат	106
Я хотела тебе позвонить	107
Пахнет хризантемой рассвет.....	108
Ты мой.....	109
Не мучь	110
Шарик на нитке тонкой	111
Какой ты.....	112
Я всё время думаю о тебе.....	114
Тоскую по тебе	115
Ночное	115
Твоя	116
Ты у меня есть	117
На выдох	118

Муслин

Господи! Покачай меня на своих ладонях	120
И после смерти снова будет жизнь	122
Мона	123
Приходи.....	124
Иду и внемлю птичьим голосам.....	125

Слепой снег	126
Муслин	127
И сотнями солнц	128
И снова осень дразнится теплом	129
Если	130
Почему?	130
И курил трубку мира на небе усталый Бог	131
Тихо падали листья	132
Я так устала	133
Помолчим.....	134
Так	135
Миражи	136
Город похож на огромный седой океан.....	138
Так улыбается февраль.....	140
Мой свет	140
Осень?	141
Июньский дождь.....	142
И грянул ливень	143
Всё пройдёт	144
Вместо любви.....	145
Время стирает	146
Впусти меня	147
Останется истина.....	148
Пусть.....	149
Жизнь – одуванчик!	150

КОЛИСКОВА ДЛЯ ПТАШКИ

Колискова для пташки

До землі вертайся, пташко! Крила опусти.
Засинай... У сні не важко, так, як у житті.

Ты побачиш світ безмежний, та в очах тепло.
Не посміє знов збентежить те, що вже пройшло.

Не повторюється щастя. Пам'ятаймо мить.
Та кохання ще не згасло, ще в тобі горить.

Бачиш? Сонечко сідає. Обіймає ніч.
З тишею вона лишає смуток віч на віч.

2016

Поцілункі сонця

Замріялась від поцілунків сонця,
воно так рідко лащиться крізь сум.
Частіше – голова у ополонці,
а серце – на розрив похмурих дум.

Весна як привід для кінцевих титрів,
як поштовх – знищити і відпустити біль.
Легені знов наповнює повітря
народжених сторінок, теплих хвиль.

Здається світ не зовсім з глузду з'їхав,
і розум може гнів перемогти...
А душу знов колише осінь тиха,
в якій – кохання світло, мир і ти.

2020

Нестримна злива

Нестримна злива, стежка навпростець...
Через городи за край неба сивий
тобі на зустріч вийшла, мій чернець,
я – впевнена і зріла, і вродлива.

Тобі – довіра і тобі – тепло...
Отримав ти усе, що серце мало.
Мені кортіло... Я плекала знов
твоє кохання та не куштувала.

Час обертав хвилин веретено,
пряв по спіралі долю наче нитку
і ткав із неї біле полотно,
і фарбував на кольорове швидко.

А я стояла мокра, босоніж,
підставивши дощу своє обличчя
і бачила, що ти також стоїш
за крок від мене в колі протиріччя.

2017

Ти не відчуєш

Ти не згадаєш – як мені болить...
Ти не відчуєш – як мені самотньо.
І сповиває пух з тополь безодню,
бо ти мовчиш.
Ти не благаєш дотиків моїх
до твого серця та й до твого щастя.
Залишуся на самоті контрастів
писати вірш.

2017

В мене все добре

В мене все добре... Я не готова до каяття.
В мене все добре – час відкриває нове життя.
В мене все добре, але не таке, як бува у всіх.
Дякую Богу за сльози, надію, за щастя, гріх...
Дякую долі за незрівнянну кохання мить.
В мене є ти, і душа, наче рана, яка болить.

2019

Археологічне

Тут не земля, скелети древніх амфор,
що змішані з таємністю легенд.
Наповнені і мудрістю метафор,
і вічністю, що зберіга момент...

Тут не вода – вино як кров солоне
та винограду сонячний нектар...
Тут море, синіх гір цілує лоно
та пом'ятає дно Неоклів дар.

Тут не п'яніють, честь відчув та миру...
І амулети носять не прості,
щоб зберегти багатство, визнать віру
та гідно в мир інакший відійти.

Тут хвилі колихають беріг краю,
барханів рай пісочний та тепла...
І тамариск... І бриз того кохання,
якім я кризь роки жива була.

Жінки тут наче витончені вази,
чим їх наповниш, те і вип'єш сам...
Вони з тобою й після смерті разом,
закохані підуть на небеса.

2017